WIECZÓR TRZECH KRÓLI

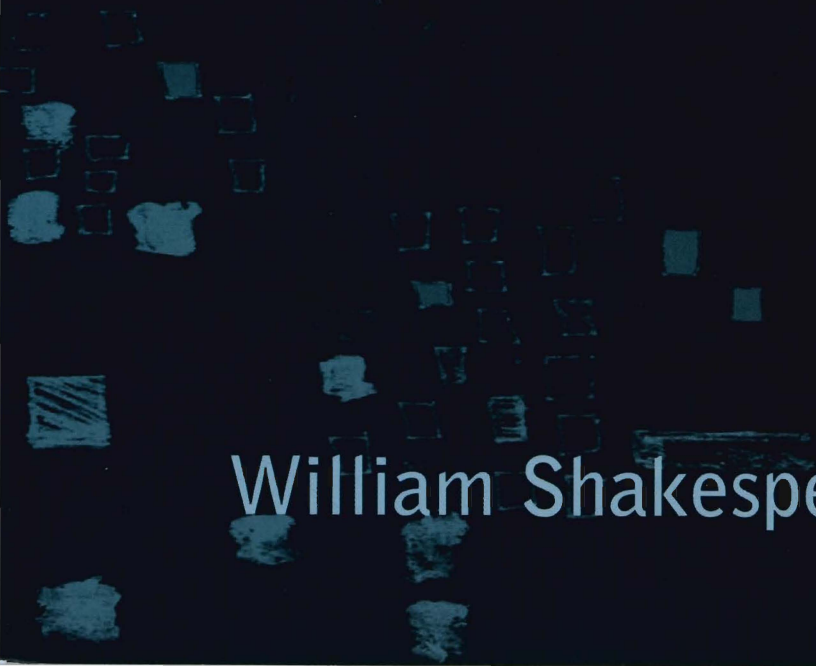

William Shakespeare

"Wieczór Trzech Króli" ("Twelfth Night, or What You Will") napisał prawdopodobnie Shakespeare około 1600-1601 roku. Premiera spektaklu miała miejsce 2 lutego 1602 roku, w oficjalne zakończenie chrześcijańskiego okresu Bożego Narodzenia.

Oryginalny tytuł Twelfth Night, or What You Will odwołuje się do Wigilii. W czasach Shakespeare'a odbywały się wówczas hałaśliwe uczty i zabAawy. Akcja tej pełnej uroku, romantycznej komedii omyłek dzieje się w fikcyjnej krainie o nazwie Illyria.Prawdziwa starożytna Illyria mieściła się na wschodnim brzegu Morza Adriatyckiego –na terenie dzisiejszej Albanii, Chorwacji oraz Czarnogóry. Shakespeare nigdy jednak nie trzyma się ściśle geograficznego i historycznego kontekstu.Podobnie jak Wenecja w „Otello", Dania w „Hamlecie", Werona w „Romeo i Julii", nazwa „Illyria" miała służyć przywołaniu określonych skojarzeń wśród widzów. Jak w wielu komediach Shakespeare'a w centrum i tej komedii jest fałszywa tożsamość, charakterystyczne dla karnawału przybieranie atrybutów płci przeciwnej. Postać Błazna również przynależy do porządku karnawału. W spektaklu Cezarego Morawskiego to właśnie Błazen prowadzi intrygę. Prowokuje los, bawi się nim, kusi go, wbrew życiowej zasadzie pozostałych bohaterów komedii, którzy w kluczowych momentach ich życia wolą pozbyć się odpowiedzialności, zgodnie z zasadą „co ma być, to będzie". Błazen przekonuje nas jednak, że możemy i musimy prowokować los, by życie nie przeszło nam koło nosa i stało się serią niewykorzystanych szans.

"Haniebnym marnotrawstwem sił ducha i ciała
Jest żądza, gdy osiga cel; przedtem zaś skłania
Do kłamstw, morderstw, podłości - zaborcza, zuchwała,
Dzika, sroga, niegodna krztyny zaufania;
Ledwie rozkosz przyniesie, już czyni ją wstrętem;
Ledwie w obłędnych łowach dopadnie zwierzyny -
Z obłudną nienawiścią widzi w niej przynętę,
Co szaleństwem skaziła jej plany i czyny:
Burzy się, gdy chce posiąść i gdy już posiada;
Sama szalona, chętkom folguje szalonym;
Jęk szczęścia, ledwie zabrzmiał, przemienia w jęk:"Biada!",
Marzenie w jednej chwili czyni snem prześnionym.

Wszystko to wiemy; lecz choć wiemy, wciąż nas wścieka
Żądza, raj obiecując, wiedzie w otchłań piekła."

William Shakespeare, "Sonet 129", tłum. Stanisław Barańczak

"Wieczór Trzech Króli" ("Twelfth Night, or What You Will")

William Shakespeare

Tłumaczenie: Stanisław Barańczak

Obsada:

Orsino Jacek Kwiecień
Viola, później Cezario Magdalena Lamparska/Natalia Rybicka
Sebastian Przemysław Wyszyński
Błazen Konrad Darocha,
Kapitan rozbitego statku Szymon Nowak
Oliwia Maria Semotiuk/Marta Juras
Maria Zofia Zborowska/Anna Szymańczyk
Sir Tobiasz Czkawka Michał Żerucha
Sir Andrzej Chudogęba Mateusz Sacharzewski
Fabian Mateusz Lisiecki,
Malvolio Marek Kudełko/Paweł Krucz
oraz:
Curio Adam Serowaniec, Antonio Otar Saralidze
(studenci II roku Wydziału Aktorskiego)

Reżyseria: Cezary Morawski, Muzyka: Jerzy Satanowski, Scenografia: Zuzanna Srebrna, Kostiumy: Malwina Chabocka, Światło: Jan Polivka, Konsultacje ruchu scenicznego: Jarosław Staniek, Praca nad słowem: Anna Zagórska Przygotowanie wokalne: Marek Kudełko Asystent reżysera: Dominika Wroczyńska, Grzegorz Kwiecień

produkcja Grażyna Kuryłowicz światło Jacek Karasiński, Piotr Kowalski dźwięk Andrzej Betcher, Konrad Miąsek obsługa sceny Michał Miller, Paweł Nowak, Piotr Nowak pracownia tapicerska Marian Kluczyk pracowania stolarska Tadeusz Giller pracownia ślusarska Adam Nowakowski, Jan Caban charakteryzacja Szkoła Makijażu i Charakteryzacji FAM www.fammakeup.com promocja Agnieszka Sowińska grafika Zuzanna Srebrna

Premiera: 15.03.2010 Teatr Collegium Nobilium

"Błazeńskie rzemiosło
To mozół równy trudom filozofa:
Kto się wygłupia mądrze – sławy zazna;
Wygłup niemądry – z mędrca czyni błazna."

Błazen to mędrzec w masce ironicznego wesołka... Istnieje w świecie i poza nim. Nie obowiązują go powszechne reguły i zasady, ustanawia własne.
Tkwi poza prawem. Jest równy królom.Tradycja postaci mądrego błazna związana jest z intrygującą i inspirująca postacią żyjącego w II w. p.n.e. Menipposa z Gadary. Filozof ten głosił nauki moralne w sposób żartobliwy, okraszając je potężną dawką ironii. Od starożytnych uzyskał przydomek spudegeloios – poważnego śmieszka.

BłAZEN "fascynuje, ale jednocześnie budzi głęboki lęk. Jest też, jak lelek, istotą wewnętrznie sprzeczną, dobrą albo złą, albo i taką, i taką, boską i diabelską, albo i jedną, i drugą. Jest zawsze kimś obcym, outsiderem w kulturach dawnych i w kulturze dzisiejszej, mediatorem dokonującym nieustannych przejść pomiędzy kosmosem i chaosem, pomiędzy życiem i śmiercią, mądrością i głupotą, kulturą i naturą, duchem i ciałem, pomiędzy światem niebiańskim, chtonicznym i ludzkim. Niesie ludziom pomoc, ale bywa także, że zgubę. Jego żarty mogą mieć lekkość psoty dziecka lub ciężar złowieszczego uczynku. Stosunek fou du roi (fran. błazen królewski) może być stosunkiem mądrego nauczyciela do ucznia, ale może również zawierać w sobie (...) grozę buntu, którego celem jest jak najpoważniejsza w skutkach rewolta i zgoła niekarnawałowe, odwrócenie porządków."

Monika Sznajderman, "Błazen. Maski i mity," Słowo/obraz/terytoria, Gdańsk 2000

„Błazen, jeśli mu przyznano ten przywilej, może szydzić ile chce, ale nie ma w tym zniewagi – podobnie jak człowiek znany z roztropności może nas ile chce strofować, a nie czujemy się wyszydzeni"

„Nie, ja nie jestem jej błaznem; zajmuję się tylko przekręcaniem jej słów"

AKADEMIA
TEATRALNA
im. Aleksandra Zelwerowicza
W WARSZAWIE

Akademia
Teatralna
Collegium
Nobilium

Teatr Collegium Nobilium
Ul. Miodowa 22/24
00-246 Warszawa
www.at.edu.pl

Rezerwacja biletów:
rezerwacja.tcn@at.edu.pl
Tel. 22 635 99 39